

บทอ่านมธ 23: 13-22

พระวรสารสัมพันธ์กับ คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (CCC) 586, 2111

พระเยซูเจ้าทรงวิจารณ์ชาวฟาริสีและธรรมาจารย์ ที่สอนเน้นด้านวัตถุสิ่งภายนอก โดยละเลยด้านจิตวิญญาณ เช่น การสาบานโดยอ้างถึงพระวิหารของพระเจ้า สถานที่ประทับของพระองค์ พวกเขาว่าไม่มีความหมาย แต่หากสาบานอ้างถึงทองคำในวัด ซึ่งมนุษย์ทั่วไปให้ความสำคัญ พวกเขาถือว่าดี หากอ้างถึงพระแท่น เขาว่าไม่มีความหมาย แต่หากอ้างของถวายที่มีค่ามากๆ ก็สำคัญ สาบานได้ พวกเขาเน้นวัตถุ ขณะที่พระเยซูเจ้าสอนว่า สิ่งเหล่านี้มีคุณค่าเล็กน้อยหากไม่เป็นตัวแทนของคุณค่าด้านจิตวิญญาณ

มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับสมเด็จพระสันตะปาปาสัมผัสแรกๆ พระองค์หนึ่ง ซึ่งได้เทศน์โอกาสอภิเษกวัดแห่งหนึ่ง พระองค์กล่าวกับสัตบุรุษว่า หากเรามีวัดสะอาด เรียบร้อย เวลาที่สัตบุรุษมาวัดเพื่อร่วมพิธีมิสซาและสวดภาวนา ยังไม่พอ พวกเขาต้องแน่ใจว่า **วิญญาณ**สะอาดและเรียบร้อยด้วย หากพวกเขาต้องการให้วัด**อบอุ่น** พวกเขาต้องมีชีวิตที่แสดงออกถึงความรักและเมตตาของพระคริสตเจ้า หากพวกเขาต้องการให้วัดมีแสงสว่าง พวกเขาต้องแน่ใจว่า พวกเขาเป็นแสงสว่างส่องโลก

โครงสร้างของวัดด้านภายนอก หรือประชาชนที่มาร่วมกันนมัสการ และอธิษฐานภาวนาที่สำคัญกว่ากัน ใดๆก็ดี ความสำคัญสูงสุดขึ้นอยู่กับคุณค่า ความสว่าง และความรักอบอุ่นของผู้มาร่วมกันภายในวัดต่างหาก

พระสังฆราชวีระ อภรณ์รัตน์ แปล
จาก **Homilies** โดย Catholic Diocese of Lansing,
(กรกฎาคม - กันยายน 2013), หน้า 333.